

Hóast Sóley Mikkelsen í lötum fann stórspælið fram, so var hetta ekki nóg mikið hjá VÍF, sum at enda mátti geva skarvin yvir móti viljasterku VB-kvinnunum
Mynd: Álvur Haraldsen

VÍF-VB 26-29 (13-16):

VB helt høvðinum kalt

Við trý mála sigri í Vestmanna hefur VB skapt sær eitt sera gott útgangsstøði undan seinnu hálvfinalunum, har VÍF veruliga skal spíla seg út, skulu tær røkka finaluni

COCA-COLA KAPPINGIN

Jákup Mork

Fyri triðju ferð í ár og fyri aðru ferð innan fáar vikur vitjaðu kvinnurnar hjá VB í Vestmanna mikukvöldið. Hesaferð var tað fyrra hálv-finalin í steypakappingini, sum stóð á skránni. Ein kapping, sum VÍF vann í 99, 01 og .02, meðan VB stóð sum vinnarin í fjør eftir finalusigur á júst VÍF. Og so kann leggjast afturat, at VB umframt hendan sigurin eisini var í tveimum finalum á rað í 2000 og 2001uttan at vinna.

Tí var tað tvey lið, sum hesi seinastu árinu hava skapt sær eina stolta steypatradición føroyskum kvinnuhondbólti, sum fóru á vøllin, og tí var spennin-urin eisini stóru um, hvørt teirra skuldi vinna seg fram

til finaluna, har oddaliðið, Stjórnan, eftir øllum at døma verður mótstøðu-liðið.

Og serliga hjá VÍF mundi steypakappingin nú hava alstóran týðning. Síðani farið varð undir endaspælið, hefur liðið tapt fyri bæði VB og Stjørnuni, og tí tykist oddasessurin í lötuni at vera eitt mál, sum tær ong-an møguleika hava at røkka.

Men hóast hetta, so var tað VB, sum tóktist betri tendrað, tá dysturin varð blástur ígongd. Tær megn-aðu heilt skjótt at fáa sær eina litla leiðslu, og so ráddi um at halda fast í hesari. VÍF kom tó skjótt á rætta lagi, og eitt nú tóktist leikferðin í lötum at vera væl hægri, enn hon var tað í Klaksík herfyri, men kortini gekst sera striltið at fanga VB aftur. Ikki minst tí VB í fyrra hálvleiki hevði eina sera væl upplagða Daivu Toumaite, sum ferð eftir ferð megnaði at stjóta síni sermerktu lumpisligu skot inn í meskarnar hjá VÍF.

Mansverjur

Tað fór tó at álvara at sansa at hjá VB, tá Ioana Rápa av álvara kom í rætta skot-

hýrin. Knallharða vinstra-hondin tóktist hava funnið neyvleikan, sum hon fleiri ferðir hefur saknað síðani hon kom aftur úr burðarfar-loyvinum, og tá skot henn-ara sita soleiðis, sum tær gjørdu tað hesa lötua, so er ikki stórvegis hjá nøkrum málverja at gera.

Einastas loysnin, sum tóktist gjørlig hjá VB, var at fara undir mansverju av stórskjúttanum, og seinastu lötuna undan steðginum gjørdi hetta eisini góðan mun. Sóley Mikkelsen megnaði í ávisan mun at gera sær dælt av plássinum, sum mansverjan av Ioanu gav, men hetta vígaði tó ikki upp fyri missinum í so máta, og so kundi VB aftur toga seg avstað. Beint fyri steðgin stóð somikið sum 11-16 á máltafvuni, men tvey skjót mál frá VÍF í seinasta minuttinum góvu teimum tó eina vón um, at hetta kanska skuldi fara at ganga kortini.

Og hampuliga skjótt í seinna hálvleiki stóð eisini greitt, at tær kanska høvdu nakað at hava vónina í. Verjan tóktist í øllum før-um nógv tættari nú, enn hon gjørdi tað fyri steðgin, og var tað ikki fyri knall-hørðu skotini og gjøgnum-

brotstyrkina hjá Aukse Vysniaskaite, so kundi hendan lötan spælt mun-andi verri av fyri gestinar, enn hon í veruleikanum gjørdi. Og júst avrik henn-ara fekk nú eisini VÍF til at seta mansverju ígongd.

Kaldara liðið vann

Og so blivu áskoðararnir vitni til ein sannan gysara seinastu lötuna. Við hjálp av mansverjuni og til fjóir stórspæli frá Sóley Mikkelsen eydnaðist VÍF at kjálk-ast heilt upp ímóti VB, men treisku gestirnir noktaðu at geva skarvin yvir. Hvørja ferð VÍF tóktist skula taka seinasta fetið upp á javn-leikin, svaraði VB aftur, og knappar tíggju minuttir fyri leiklok tóktist VÍF hava útspælt sín leiklut. Tvær fylgjandi útvisingar til fyri Nikolínu og síðani Ioanu góvu VB møguleikan at økja munin upp í fyra mál, men tríggar minuttir fyri leiklok fekk VÍF aftur ein seinasta møguleika.

VÍF hevði longu minkað niður í tvey mál, tá Margr-eth Augustinussen fekk tveir minuttir. Og takið í høllini mundi næstan farið uppfrá, tá Friða Marjunar-dóttir varð leikt leys mitt

fyri – og brendi. Við einum leikara í undirtali megnaði VB í eftirfylgjandi mót-álopinum at vinna sær eitt málgevandi brotskast, og tá VÍF so mest sum alt fyri eitt tveitti bóltin burtur aftur, kundi ein annars væl spælandi Gurið Mortensen renna einsamøll avstað, og so munaði tað lítið, at VÍF minkaði niður til 26-29 í seinastu sekundunum.

Bara tað at vinna í Vági man undir øllum umstøð-um vera ein sera mætumikil uppgáva hjá gula liðnum, sum heilt víst hevði ætlað sær eitt betri útgangsstøði undan seinnu hálvfinaluni. Og ikki minst man VÍF iðra seg um, at tær soleiðis reg-ulert dummaðu seg sein-astu tveir minuttirnar í hes-um dystinum. Varð høvdið hildið nóg kalt hesa lötuna, vildi talan møguliga verið um javnleik, og í øllum før-um ikki tæy trý málini, sum nú eru á muni.

Men júst tað at halda høvdið kalt seinastu lötur-nar av dystinum, er ein so ómetaliga týðandi eginleiki í hondbólti, og tað er nak-að, sum VB av álvara dugdi at gera sær dælt av. Í so máta tykist gullárið í fjør hava ment leikararnar sera nógv á sálarliga økinum, og

tað er ein eginleiki, sum kann verða gull verdur, og sum í øllum førum tykist hava tryggjað teimum hálv-an annan fótin inn um gáttina til steypafinaluna.

Dysturin í tølum

VÍF-VB 26-29 (13-16)

Støður í dystinum:

10 min: 5-5

20 min: 8-10

40 min: 19-21

50 min: 23-25

Málskjúttar
VÍF: Ioana Rápa 7(3), Sóley Mikkelsen 6, Friða Marjunardóttir 5, Jacklin Durhuus 4, Nikolína Eyð-bjørnsdóttir 2, Eydna Jo-ensen 1, Irina Radovici 1

Brotskost: VÍF 3, VB 5
Útvisingar: VÍF 5, VB 2
Dómarar úr Kyndli: Geir Wardum & Gunnar Greg-oriussen. Onkur ivamál vilja altíð vera í einum somikið tottum dysti, men høvdu sum heild eitt gott tak um dystin.

VÍF-StíF 24-25 (12-12):

Skerdir strandingar við yvirlutan

Uttan tveir av avgjørt týðningarmestu leik-arum sínum eydnað-ist StíF kortini at vinna tepran sigur í fyrru hálvfinaluni móti VÍF

COCA-COLA KAPPINGIN

Jákup Mork

Enn einaferð tykist tað skula gerast til eitt satt drama, nú mansliðini hjá VÍF og StíF eru í holt við at avgreiða spurningin um, hvør teirra skal eiga annað umboðið í mansfinaluni í Coca-Cola kappingini.

Fyrri dysturin millum liðini endaði við teprum eitt-máls sigri til stranding-arnar, men tað verður eftir øllum at døma eitt rættiliga skert meistaralið, sum skal royna at verja leiðsluna í seinna dystinum, og sum kunnugt, so er eitt mál ikki tann heilt stóra leiðslan í hondbólti, tá tað framvegis eru 60 harðir og vónandi spennandi minuttir eftir at leika.

Dejan í hopla

Bæði liðini vóru annars nakað skerð undan fyrru hálvfinaluni. Skaðar á landslíðsferðini høvdu við-ført, at hvørki Sveinur Just-inussen hjá StíF ella Eli Müller hjá VÍF vóru tøkir til dystin, og fyrstu lötuni bendi alt á, at saknurin í hesum var munandi størri hjá gestunum. Ikki minst tí VÍF í Dejan Lacok hevur ein framúrskarandi mál-verja at kappast við Eli Müller, og serliga fyrstu lötuna tóktist hann geva greiðar ábendingar um, at hann eisini at takast við í tosið, tá menn meta um, hvør man vera stinnasti málverjin í landinum.

Tað skuldu ganga nærum tíggju minuttir, áðrenn Sverri Justinussen sum fyrsti StíF-leikarin megn-aði at skora í málið hjá Dejan, men tá tað fyrst var brostið fyri nev, so togaðu strandingar skjótt. 20 min-uttir inn í dystin høvdu teir togað leiðsluna hjá VÍF aftur, og so var av álvara lagt upp til vanliga gysaran, sum plagar at vera, tá hesi bæði hittast.

Marian úti

Men vónirnar hjá StíF fingi eitt álvarsligt skot fyri bógvin um júst hetta mundið. Tí bráðliga small Marian Cirloganescu í gólvið, eftir at hann hevði vent sær á eftir einum bólti. Eftir øllum at døma, »hekk« fóturin fastur í gólvinum, tá hann snaraði

Tað gjørdist eins intenst og dramatiskt, sum tað plagar at verða, tá VÍF og StíF enn einaferð hittust í steypa-kappingini mikukvöldið

Mynd: Álvur Haraldsen

Heilt fitt av fólki av Skálafjørðinum hevði leitað sær til Vestmanna, og úr teirra yongi í høllini rungaðu StíF-rópini, með-an óvanliga fámæltu vest-menningarnir av og á royndu at muta ímóti.

Og á vøllinum var spenn-ingurin ikki minni. Intensit-eturin var í hæddini, og við-hvørt var hondbóltsspælið tað eisini. Ikki minst mundi takið flogið av høllini, tá Harald Bjørgvin óvanliga frekt legði ein bólt in ní feltið, har Agnar Nielsen kom flúgvandi og skump-aði í málið til 24-24. Ein detalja, sum vanliga plagar at verða roynd, tá sigurin væl og virðiliga er tryggj-aður, og sum flestu allir venjarar munnu ynskja har piparið grør, tá talan er um somikið spennandi upp-gerðir, sum hesa.

Men sjálvt hetta var tó ikki nóg mikið. Fá sekund undan leikloki smekkaði Mihai Marinescu – sum annars var ein brandur í verjuni – til, og tá bólturin smoygdi sær inn um stólp-an, var sigurin visur hjá StíF. Við bert tveimum sekundum eftir á klockkuni, var ov seint hjá VÍF at svara aftur, og í so máta var tað eitt óvanliga óneyðug reytt kort, sum Mihai bjargaði sær hesa lötuna, tá hann av øllum alvi royndi at fora fyri, at vestmenningarnir kundu geva bóltin upp. Eitt

sær, og tað stóð alt fyri eitt greitt, at tað var ikki hugsingur hjá honum um at halda fram í dystinum.

Hvussu álvarsligur skað-in er, bar ikki til at fáa stað-fest, áðrenn blaðið fór til prentingar, men í StíF vóna tæy Uttan iva, at talan »bara« er um onkur toygd liðbond, men sum støðan tók seg út á vøllinum, so er fryktandi fyri, at tað er nógv meira álvarsligt enn sum so.

VÍF koppaði

Tað gav ein bráðligan eld-dóp til Rasmus Magnusson, sum nú var einsamallur um at verja málið seinastu 40 týðningarmiklu minuttirnar.

Hann kom tó bæði skjótt og væl inn í dystin, men

Marian Cirloganescu varð borin av vøllinum í fyrra hálvleiki, og vandi tykist vera fyrri, at tað fer at ganga drúgv tíð, áðrenn hann aftur er førur fyri at spæla

Mynd: Álvur Haraldsen

